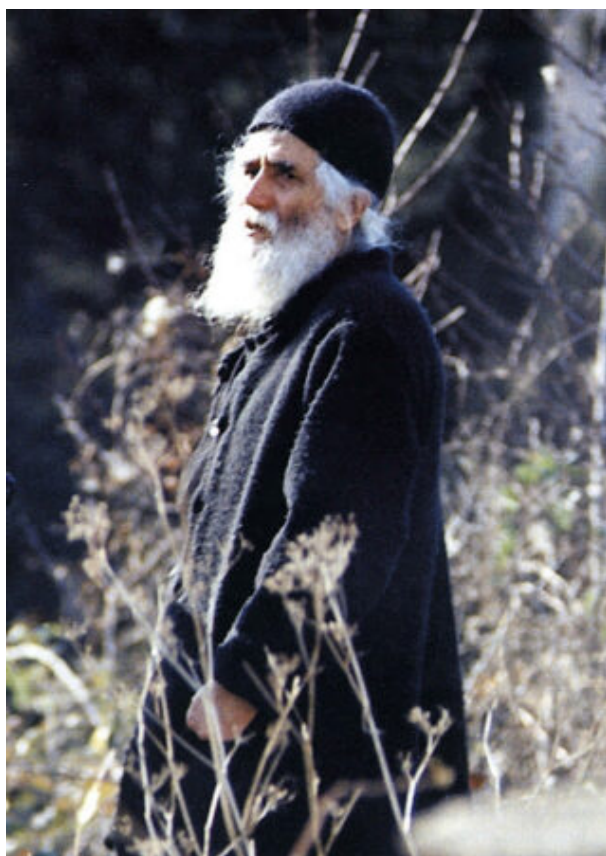

5 Ιουνίου 2022

Άγιος Παΐσιος, Ο ταπεινός άνθρωπος είναι ο δυνατότερος του κόσμου!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης (1924-1994).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ταπείνωση

Μακάριοι είναι εκείνοι οι άνθρωποι που κατόρθωσαν να μιμηθούν την ταπεινή γη, η οποία, ενώ πατιέται από όλους, όμως όλους τους σηκώνει με την αγάπη της και τους τρέφει με στοργή σαν καλή μάνα, η οποία έδωσε και το υλικό για την σάρκα μας στην πλάση.

Δέχεται επίσης με χαρά και ό,τι της πετάμε, από καλούς καρπούς μέχρι ακάθαρτα σκουπίδια, τα οποία επεξεργάζεται αθόρυβα σε βιταμίνες και τις προσφέρει πλουσιοπάροχα με τους καρπούς της αδιακρίτως σε καλούς και κακούς ανθρώπους.

Ο ταπεινός άνθρωπος, όπως φαίνεται, είναι ο δυνατότερος του κόσμου, διότι και νικάει, αλλά και σηκώνει πολλά ξένα βάρη με ελαφριά την συνείδηση του.

Ενώ ζη περιφρονημένος και αδικημένος για τα ξένα σφάλματα που οικειοποιείται από αγάπη, εσωτερικά όμως νιώθει την μεγαλύτερη χαρά του κόσμου, γιατί είναι περιφρονημένος πια από αυτόν ο μάταιος τούτος κόσμος.

Οι ύβρεις, οι αδικίες κ.λπ. είναι τα καλύτερα νυστέρια για όσους έφταιξαν, διότι με αυτά καθαρίζουν οι παλιές πληγές.

Για εκείνους όμως που δεν έφταιξαν, είναι μαχαίρια δημίου, και Μάρτυρες θεωρούνται αυτοί που τα δέχονται χαρούμενοι για την αγάπη του Χριστού.

Οι μεγάλοι στην ηλικία που δεν δέχονται ύβρεις και αυστηρές παρατηρήσεις, για να θεραπευτούν ή για να λάβουν μισθό (όταν δεν φταίνε), είναι πιο ανόητοι και από τα μωρά παιδιά, που δεν θέλουν ούτε να ακούσουν τον γιατρό, διότι φοβούνται την ένεση (μην τους τρυπήσει με την βελόνα), και υποφέρουν τον πυρετό συνέχεια και τον βήχα.

Περισσότερη ευγνωμοσύνη πρέπει να οφείλουμε σ' αυτούς που μας κέντησαν και βγήκαν τα αγκάθια της ψυχής μας, παρά σ' εκείνους που θα έσκαβαν δωρεάν την περιοχή μας και θα μας φανέρωναν τον κρυμμένο μας άγνωστο θησαυρό.

Δεν ωφελεί το να τρίβη κανείς τα γόνατα του με αμέτρητες μετάνοιες, εάν δεν τρίβη παράλληλα και την μούρη του με την ταπείνωση (την εσωτερική μετάνοια).

Εκείνος που ζητάει ταπείνωση από τον Θεό, αλλά δεν δέχεται τον άνθρωπο που του στέλνει ο Θεός για να τον ταπεινώσει, δεν ξέρει τι ζητάει, διότι οι αρετές δεν αγοράζονται όπως τα ψώνια στον μπακάλη (όσα κιλά θέλουμε), αλλά μας στέλνει ο Θεός ανθρώπους να δοκιμαστούμε, να εργαστούμε, να την αποκτήσουμε και να στεφανωθούμε.

Όποιος σκύβει ταπεινά και δέχεται τα χτυπήματα από τους άλλους, διώχνει τα δικά του εξογκώματα, ομορφαίνει πνευματικά σαν Άγγελος και έτσι χωράει από την στενή πύλη του Παραδείσου.

Μακάριος εκείνος ο άνθρωπος που έδιωξε τα εξογκώματα του και βαδίζει την τεθλιμμένη οδό του Κυρίου με ξένο βάρος (συκοφαντίες κ.λπ.) και αφήνει τους ανθρώπους ελεύθερους να του πλέκουν αμαράντινα στεφάνια, με τις κατηγορίες, διότι αυτό φανερώνει την γνήσια ταπεινοφροσύνη που δεν εξετάζει τι λένε οι άνθρωποι, αλλά τι θα πη ο Θεός την ημέρα της Κρίσεως.

Εκείνος που μιλάει λογικά σε φιλοκατήγορο ή σε ολιγόμυαλο και έχει την απαίτηση να βρη κατανόηση, φανερώνει ότι και ο ίδιος δεν είναι καλά, διότι ο κακώτροπος είναι χειρότερος και από τον ολιγόμυαλο, γιατί είναι σκοτισμένο το μυαλό του από την κακία και τον εγωισμό.

Όσοι όμως έχουν ταπείνωση, έχουν και καλοσύνη και θείο φωτισμό και δεν σκοντάφτουν ποτέ στην πνευματική τους πορεία από εμπόδια του πονηρού.

(Συνεχίζεται)

Από το βιβλίο του Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, «Επιστολές», έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης.

<https://bit.ly/3mmp0C1>